

Живота въ Стара — Турция.

II

На пазаръ.

Бае Пройко е отъ двѣ недѣли угриженъ: единиятъ му волъ умрѣ, а пролѣтъ приближава и нѣма съ какво да засѣе лѣтницата си. Подири изъ село дано иамѣри волъ на почекъ, ала никой не си даваше стоката безъ пари въ тия размирни врѣмена.

— Ще ида при чорбаджия, каза той на жена си и ще му искамъ пари съ лихва, па ще отида въ Одринъ на пазаръ за евтинъ волъ.

— Иди, каза жена му, но гледай да ти не вземе на 100 гроша 200 гроша лихва, че да ти стане говедото скъпо и прѣскъпо.

Стана Пройко и отиде у чорбаджи Станка за пари. Слѣдъ дълги молби и плачове едвамъ чорбаджиятъ се съгласи да му даде 5 жълтици. Но вмѣсто тия 5 жълтици Бае Пройко се задължи да върне на Станка слѣдъ 6 мѣсеца 8 жълтици и едно кило жито.